

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręg. Kolei Państwowych w Radomiu.

29 lipca

Nr. 5.

1936 rok.

Treść:

Sprawy ogólne i osobowe.

Poz. 23. Nr. P. 1. e/57/68/36 z dnia 20 lipca 1936 r. w sprawie przejazdów strażników kolejowych i przewozu psów służbowych.

Poz. 24. Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 24 lipca 1936 r. Nr. P. 1. c. 33/44/36 w sprawie postępowania przy załatwianiu podań o zaliczki bezprocentowe na uposażenie i pożyczki oddłużeniowe.

Poz. 25. Nr. P. 1. b. 15/59/36 z dnia 13 lipca 1936 r. w sprawie stawek płacy dziennej dla pracowników czasowych.

Poz. 26. Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 9.VI. 1936 r. Nr. III. 6a/1/50/36 w sprawie wykonywania robót dla organizacji społecznych, pracujących na terenie kolejowym.

Sprawy ogólne i osobowe.

23.

Nr. P. 1e/57/68/36 z dnia 20 lipca 1936 r. w sprawie przejazdów strażników kolejowych i przewozu psów służbowych.

W związku z pismem Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 lipca 1936 r. Nr. G. But. 31/36 wyjaśnia się, że strażnicy kolejowi, którym przydzielono psy służbowe i którzy są zatrudnieni stale jako konwojenci pociągów względnie zamieszkują stale poza miejscem pracy, powinni posiadać bezpłatne okresowe imienne bilety służbowe, ważne na właściwe odcinki na pociągi pasażerskie i towarowe, z odpowiednią adnotacją, że mają prawo do bezpłatnego przewozu jednocześnie psa służbowego.

Bilety te będzie wydawać Biuro Personalne.

Gdy zaś zachodzi konieczność doraźnego przejazdu strażników oraz przewiezienia psów służbowych na miejsca, gdzie ma być przeprowadzone patrolowanie lub zasadzka, albo do miejsc treshu, — należy w tych przypadkach wydawać bezpłatne

bilety jednorazowe również z adnotacją o bezpłatnym przewozie potrzebnego psa służbowego.

Bilety jednorazowe będą wydawane przez Oddziały Ruchowo-Handlowe na podstawie pisemnych zapotrzebowań powołanych do tego organów kolejowych.

24.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 24 lipca 1936 r. Nr. P. 1c 33/44/36 w sprawie postępowania przy załatwianiu podań o zaliczki bezprocentowe na uposażenie i pożyczki oddłużeniowe.

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 22 maja 1936 r. Nr. P. 7-54/4/36 o zaliczkach na uposażenie dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” zarządzam, co następuje:

zaliczki na uposażenie mogą być udzielane pracownikom:

- a) etatowym,
- b) stałym,

wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1) i 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 24).

Pracownikom :

- a) odbywającym służbę przygotowawczą (praktykantom),
- b) pracownikom, pozostającym w stanie nieczynnym,
- c) zawieszonym w pełnieniu służby,
- d) pozostającym na urlopie bezpłatnym,
- e) pracownikom, którym wypowiedziano stosunek służbowy,
- f) pracownikom umownym (kontraktowym i czasowym)

zaliczki na uposażenie nie przysługują.

Pracownicy etatowi i stali, ubiegający się o zaliczki bezprocentowe na uposażenie i pożyczki oddłużeniowe winni składać podania wyłącznie na ustalonych formularzach. Podania, składane nie na formularzach nie będą rozpatrywane.

Pracownik, ubiegający się o zaliczkę wzgl. pożyczkę oddłużeniową, winien szczegółowo a krótko uzasadnić jej potrzebę i wysokość.

Zwierzchnik służbowy po otrzymaniu podania od pracownika etatowego wypełnia górną połowę drugiej strony podania, podając między innymi stan rodzinny proszącego, i przesyła je do Biura Finansowego. Biuro Finansowe po sporządzeniu wywiadu służbowego z konta osobistego pracownika, na dolnej połowie drugiej strony podania, przesyła je do Biura Personalnego w celu dalszego załatwienia.

Postępując podobnie z podaniami pracowników stałych, należy je przysyłać do władzy, asygnującej uposażenie, która po sporządzeniu wywiadu przesyła je do Biura Personalnego.

Niezależnie od tego polecam stosować następujące wytyczne:

Do § 2 ust. 1. Zaliczki mogą być udzielane pracownikom, znajdującym się w trudnym położeniu spowodu okoliczności od nich niezależnych (choroba, śmierć, kradzież i t.p.) lub w przypadku budowy własnego mieszkania, a nie na cele konsumpcyjne, jak n. p. kupno odzieży, artykułów żywnościowych lub t. p.

Do § 2 ust. 4. Wysokość zaliczki na koszt budowy własnego mieszkania nie może przekraczać trzymiesięcznego uposażenia i kwoty 1000 zł. Pracownicy kolejowi mogą ubiegać się o udzielenie im 3 miesięcznych zaliczek na budowę mieszkań pod następującymi warunkami:

- 1) jeżeli nie mają odpowiedniego do stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu,
- 2) jeżeli sami lub z rodziną, z którą prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, budują dom,
- 3) jeżeli budują dom wyłącznie do własnego użytku, a nie dla celów zarobkowych,
- 4) jeżeli budowę mieszkania mają już na ukończeniu co najmniej w 60%,

5) jeżeli nie otrzymali jeszcze zaliczek na budowę tego samego mieszkania.

Wymienione wyżej warunki pod punktami 1, 2, 3 i 4 winny być potwierdzone urzędowymi zaświadczeniami (władz administracyjnych), uzyskanymi i dołączonymi przez pracowników do podań o udzielenie 3-miesięcznych zaliczek. Poza to do podań takich pracownicy winni dołączyć plan budującego się mieszkania lub jego fotografię, z braku zaś tych załączników należy dołączyć urzędowe zaświadczenie władz administracyjnych, określające wielkość budynku (ilość pokoi mieszkalnych) i stan, w jakim się budowa znajduje.

Podania pracowników, którzy budują mieszkania poza granicami stałego miejsca pracy, oraz podania, które nie będą odpowiadały ściśle podanym warunkom, nie będą uwzględniane. Również nie będą uwzględniane zaliczki na remont i rozbudowę mieszkań.

Do § 2 ust. 5. Biuro Finansowe oraz Naczelnicy i Zawiadowcy jednostek służbowych, wymienionych w § 15 ust. 5 przepisów Nr. F—10 w załączonych do podań o zaliczki wzgl. pożyczki, arkuszach wywiadowczych w punkcie 9 winni wykazywać uposażenie netto pracownika t. j. uposażenie zasadnicze, dodatek funkcyjny, dodatek, lokalny, zasiłek wyrównawczy po odliczeniu podatku specjalnego, potrąceń sądowych i administracyjnych z wyjątkiem rat zaliczek i opłat za świadczenia w naturze.

Do § 2 ust. 2b. Jednostki służbowe, opinujące podania pracowników o pożyczki oddłużeniowe, winny między innymi podać stan rodzinny (wiek dzieci) starającego się o pożyczkę.

Przy ustalaniu stanu rodzinnego należy pomocniczo stosować pojęcia zamieszczone w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 664). Do rodziny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia należą:

a) żona, wyjąwszy przypadki, gdy jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

b) dzieci ślubne i uprawnione oraz pasierby do ukończenia lat 18; jeżeli jednak uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swe utrzymanie zarabiać—do ukończenia lat 24.

Dzieci i pasierbów, które weszły w związki małżeńskie, nie uważa się za rodzinę w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Do § 6 ust. 2. Dłużne kwoty, wykazane w podaniu o pożyczkę oddłużeniową, powinny być

stwierdzone zaświadczeniem, wystawionem przez osoby prawne i fizyczne, u których powstało zadłużenie.

W zaświadczeniu powinno być między innymi stwierdzone:

1) że zadłużenie powstało przed 1 grudnia 1935 r.,

2) jaka kwota pozostaje do spłacenia.

Powyższe zarządzenie należy podać do wiadomości ogółu pracowników oraz zwrócić uwagę odnośnym referentom, aby podania o zaliczki i pożyczki oddłużeniowe **zalatwiali szybko i bez przeszkód**.

Jednocześnie odwołuję zarządzenie okólnikowe D. O. K. P. z dnia 29 marca 1933 r. Nr. P. O. IV/9/1 o bezprocentowych zaliczkach na budowę mieszkań, z dnia 23 sierpnia 1933 r. Nr. P. O. IV/zal/9/33 o 6-miesięczne zaliczki zwrotne i z dnia 12 grudnia 1934 r. Nr. P. 1a/19/11-34 o wypełnieniu formularzy podań o zaliczki bezprocentowe na uposażenie pracowników.

25.

Nr. P. 1 b/15/59/36 z dnia 13 lipca 1936 r. w sprawie stawek płacy dziennej dla pracowników czasowych.

Podaje się poniżej do wiadomości stawki płacy dziennej dla poszczególnej kategorii pracowników czasowych, ustalone na konferencji międzywydziałowej w dniu 7 kwietnia 1936 r.

1. Dla robotników niewykwalifikowanych.

a) zatrudnionych w miejscowościach: Sławków, Bukowno, Olkusz, Rabsztyn, Wolbrom, Sitkówka, Kielce, Zagnańsk, Suchedniów, Skarżysko-Kam., Szydłowiec, Rożki, Radom, Jedlnia, Pionki, Garbatka, Bartodzieje, Dobieszyn, Warka, Chynów, Piaseczno, Tomaszów Maz., Niekłań, Wierzbnik, Wąchock, Ostrowiec n/K., Dęblin, Lublin, Chełm, Rejowiec, Zamość, Nałęczów, Puławy, Kowel, Włodzimierz, Łuck, Kiwerce, Równe, Sarny i Ostki oraz w pobliżu tych miejscowości przy pracy nieturnusowej: 2,00 zł., 2,50 zł., 3,00 zł. i 3,50 zł. Przy pracy turnusowej: 1,60 zł., 2,00 zł., 2,40 zł. i 2,90 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach — przy pracy nieturnusowej: 1,50 zł., 1,80 zł., 2,20 zł. i 2,50 zł.; przy pracy turnusowej 1,20 zł., 1,50 zł., 1,80 zł. i 2,00 zł.

2. Dla robotników wykwalifikowanych.

a) zatrudnionych w miejscowościach wymienionych w punkcie 1a — przy pracy nieturnusowej: 3,00 zł., 3,50 zł., 4,00 zł. i 4,50 zł., przy pracy turnusowej: 2,40 zł., 2,90 zł., 3,30 zł. i 3,70 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach przy pracy nieturnusowej: 2,50 zł., 2,80 zł., 3,10 zł. i 3,50 zł.; przy pracy turnusowej: 2,00 zł., 2,30 zł., 2,50 zł. i 2,90 zł.

Za robotników wykwalifikowanych należy uważać tych robotników, którzy: 1) posiadają złożony egzamin służbowy lub 2) pracują co najmniej 5 lat i nabywali doświadczenia w pracy, przy której są użyci (woźni, magazynowi, przodownicy robotników).

Powyższe stawki należy stosować tak do robotników niesezonowych, jak i sezonowych.

3) Dla rzemieślników niesezonowych.

a) zatrudnionych w miejscowościach, wymienionych w pkt. 1a — przy pracy nieturnusowej: 5,00 zł., 6,00 zł., 7,00 zł. i 8,00 zł.; przy pracy turnusowej: 4,10 zł., 4,90 zł., 5,70 zł. i 6,55 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach — przy pracy nieturnusowej: 4,00 zł., 5,00 zł., 6,00 zł. i 7,00 zł.; przy pracy turnusowej: 3,30 zł., 4,10 zł., 4,90 zł. i 5,70 zł.

4. Dla rzemieślników sezonowych.

a) zatrudnionych w miejscowościach, wymienionych w pkt. 1a — przy pracy nieturnusowej: 5,00 zł., 6,00 zł., 7,50 zł. i 9,00 zł.; przy pracy turnusowej: 4,10 zł., 4,90 zł., 6,15 zł. i 7,35 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach — przy pracy nieturnusowej: 4,00 zł., 5,00 zł., 6,00 zł. i 7,00 zł.; przy pracy turnusowej: 3,30 zł., 4,10 zł., 4,90 zł. i 5,70 zł.

Do rzemieślników zaliczać należy tylko tych pracowników, którzy posiadają świadectwa cechowe.

5. Dla pracowników umysłowych.

1) nieposiadających średniego wykształcenia:

a) zatrudnionych w miejscowościach, wymienionych w pkt. 1a — przy pracy nieturnusowej: 3,50 zł., 4,00 zł., 4,50 zł. i 5,00 zł.; przy pracy turnusowej: 2,90 zł., 3,30 zł., 3,70 zł. i 4,10 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach — przy pracy nieturnusowej: 3,00 zł., 3,50 zł., 4,00 zł. i 4,50 zł.; przy pracy turnusowej: 2,50 zł., 2,90 zł., 3,30 zł. i 3,70 zł.

2) z wykształceniem średnim i równorzędnem:

a) zatrudnionych w miejscowościach, wymienionych w pkt. 1a — przy pracy nieturnusowej: 4,00 zł., 5,00 zł., 6,00 zł. i 7,00 zł.; przy pracy turnusowej: 3,30 zł., 4,10 zł., 4,90 zł. i 5,70 zł.;

b) zatrudnionych w pozostałych miejscowościach — przy pracy nieturnusowej: 4,00 zł., 4,50 zł., 5,00 zł. i 6,00 zł.; przy pracy turnusowej: 3,30 zł., 3,70 zł., 4,10 zł. i 4,90 zł.

6. Dla dyżurnych ruchu.

1) nieposiadających średniego wykształcenia:

a) zatrudnionych na stacjach I i II kl. —
4,90 zł.,b) zatrudnionych na stacjach III i IV klasy—
4,10 zł.

2) z wykształceniem średnim lub równorzędnym:

a) zatrudnionych na stacjach I i II klasy—
5,70 zł.b) zatrudnionych na stacjach III i IV klasy—
4,90 zł.

7. Dla kasjerów towarowych.

a) nieposiadających średniego wykształcenia—
5,00 zł. i 6,00 zł.

b) z wykształceniem średnim lub równorzędnym: 6,00 i 7,00 zł.

8. Dla robotnic fizycznych pełnoletnich

w wysokości do 80 % płacy pełnoletnich robotników czasowych.

Powyższe stawki należy stosować do pracowników czasowych świeżo przyjmowanych.

Pracownicy czasowi już zatrudnieni i pobierający wynagrodzenie w/g zasad, ustalonych protokołem Narady Dyrekcyjnej z dnia 6. IV. 1934 r., zatrzymują nadal dotychczasowe wynagrodzenia.

W pierwszym roku pracy pracownik czasowy otrzymuje najniższą stawkę płacy.

Następną skolei stawkę może pracownik otrzymać po 5 latach pracy na wniosek właściwego Wydziału (Biura), zatwierdzonego przez Dyrektora Kolei.

W razie zmiany zajęcia służbowego pracownik czasowy otrzymuje wynagrodzenie w/g stawki, przewidzianej dla danego zajęcia, w wysokości najbardziej zbliżonej do dotychczasowej płacy.

Przydział przejściowy do innego rodzaju zajęć nie powoduje zmiany płacyiennej.

Przy przejściu pracownika z pracy nieturnusowej na turnusową lub odwrotnie, odpowiednia zmiana stawki płacyiennej może nastąpić dopiero od dnia pierwszego najbliższego miesiąca po zmianie zajęcia służbowego.

Wynagrodzenie pracownika czasowego za miesiąc poprzedzający zmianę stawki płacy przy przejściu z pracy nieturnusowej na turnus, należy wyprowadzić w/g stawki nieturnusowej, licząc za dni pracy w okresie pełnienia służby nieturnusowej i za dni kalendarzowe, przypadające na okres służby turnusowej.

W razie przejścia z turnusu na pracę nieturnusową, zarobki za miesiąc, w którym nastąpiła zmiana zajęcia, winny być wyprowadzone w/g stawki turnusowej za wszystkie dni miesiąca.

Pracownicy czasowi, pełniący służbę we wszystkie dni miesiąca, winni być opłacani w/g stawki, ustalonej dla zajęć turnusowych.

Przepis ten ma zastosowanie tylko do tych pracowników czasowych, którzy pełnią **stałe** co najmniej raz w miesiącu służbę w dniu wolnym od pracy.

Jeśli zaś przy czynnościach na stanowisku, wymagającym zatrudnienia tylko w dni powszednie, pracownik czasowy w wyjątkowych wypadkach, na polecenie przełożonego, zatrudniony jest przez pewien okres czasu (nie dłużej niż 2 miesiące i z wyjątkiem torowych) i w dni świąteczne, wówczas otrzymuje wynagrodzenie za wszystkie dni przepracowane (a więc i święta) w/g stawki płacyiennej, ustalonej dla zdjęć nieturnusowych, przyczem zarobek za święto może być zaliczony wówczas, gdy praca w tym dniu trwała również tak długo, jak w dzień powszedni.

26.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 9.VI. 1936 r. Nr. III-6a/1/50/36 w sprawie wykonywania robót dla organizacji społecznych, pracujących na terenie kolejowym.

Okręgowa Izba Kontroli, a następnie specjalna Komisja stwierdziły, że na jednym z Oddziałów w latach 1933 i 1934 miały miejsce fakty wykonywania dla potrzeb organizacji społecznych, pracujących na terenie kolejowym szeregu robót, nie tylko przewidzianych planem robót i kredytami, a często nawet z kolejnictwem nie mających nic wspólnego.

Ponieważ wykonywanie w tych warunkach omawianych robót pociągało za sobą konieczność wykazywania kosztów tych robót na kredyty i tak znacznie uszczuplone, a nawet dla własnych potrzeb kolei niewystarczające, przeto nie można nie uznać takiego postępowania za karygodne, co pogłębia się jeszcze i przez to, że nieprawidłowe zachowanie takich wydatków na poszczególne kredyty nie tylko wprowadza zamęt w racjonalnej gospodarce kolejowej i rachunkowości, ale dla jednostek złej woli—może posłużyć bodźcem do nadużyć, mających na celu korzyści osobiste.

Wobec powyższego—na przyszłość—wykonywania dla potrzeb organizacji społecznych, pracu-

jących na terenie Dyrekcji, jakich bądź robót bez uprzedniej zgody Organów Dyrekcji kategorycznie zabraniam.

Wszelkie takie roboty mogą być wykonywane jedynie na rachunek tych organizacyj, tylko na urzędowe wystąpienie ich Zarządów do Organów

Dyrekcji i ze ścisłym uwzględnieniem okólników M. K. z dn. 13 maja 1935 r. Nr. T. G. III. 836/34 i z dnia 26 marca 1936 r. Nr. N. U. B. I-11/10.

Winni niestosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągani do surowej odpowiedzialności służbowej i materialnej.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Wytwórnia Biletów P. K. P. Kraków.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń (D. O. K. P. w Radomiu ul. Słowackiego Nr. 17, Biuro Personalne, telefon Nr. 26-11). Prenumerata wynosi: rocznie 8 zł., kwartalnie 2 zł. Cena pojedynczego numeru 35 gr. Ceny ogłoszenia: $\frac{1}{4}$ strona 240 zł. — $\frac{1}{2}$ strony 130 zł., $\frac{1}{4}$ strony 70 zł., $\frac{1}{8}$ strony 40 zł.

